

Stowarzyszenie Polskich Kombatantów w Australii Koło Nr 8 w Qld Rej.

Polish Ex-Servicemen's Association in Australia Sub-Branch No.8 of Qld Inc.

Rok
2016
Nr. 421

OKÓLNIK

Kwiecień - Maj - Czerwiec 2016

Brisbane
Qld
Wydanie
02/16

SPK Sub-Branch No 8, 44-54 Holland Crescent, Capalaba Qld 4157

<http://www.polish-spk-foundation.org.au> email address: spk8qld@hotmail.com

W NUMERZE

Chrześcijaństwo otwiera Polsce drzwi do świata.

Serwis
informacyjny
co się dzieje
w Brisbane
i w Kole SPK Nr 8

1050 Rocznic
Chrztu Polski

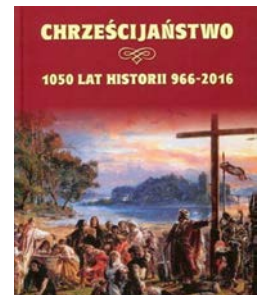
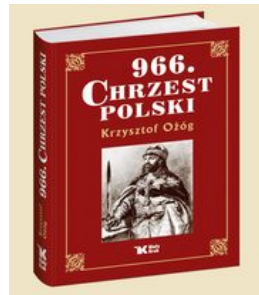
Tadeusz Płużański
w Polsce

Katyń i Monte Cassino
Bowen Hills

2016 Rokiem Henryka
Sienkiewicza

Święconka
w Klubie SPK

Anzac Day
Brisbane 2016

Najważniejszym elementem obchodów 1050. rocznicy Chrztu Polski były uroczystości w dniach 14-16 kwietnia 2016 roku w Gnieźnie, Poznaniu i okolicach, bo właśnie w tych dniach przypadała ta rocznica. Trzydniowe obchody zakończyło spotkanie ewangelizacyjne na stadionie Lecha Poznań, 16. kwietnia 2016 roku.

W 966 roku Mieszko I wraz ze swoim dworem przyjął chrzest. Wydarzenie to zostało poprzedzone w 965 roku zaślubinami Mieszka I z czeską księżniczką Dobrawą, córką księcia czeskiego Bolesława I. Przyczyny przyjęcia nowej religii przez Mieszka I to: dążenie do umocnienia pozycji państwa polskiego na arenie międzynarodowej, chęć zapobieżenia izolacji pogańskiej Polski, ugruntowanie pozycji księcia jako pomazańca bożego, umocnienie jedności kraju i walka z tendencjami decentralistycznymi, zamiar usprawnienia administracji państwowej, która została wzmocniona przez wykształconych duchownych. W 968 roku powstało pierwsze biskupstwo polskie w Poznaniu. Miało ono charakter misyjny, podlegało bezpośrednio Stolicy Apostolskiej i zasięgiem swego działania obejmowało teren całego państwa polskiego. Pierwszym biskupem został pochodzący z krajów romańskich Jordan. Stałą organizację kościelną uzyskało państwo polskie w 999 roku na mocy bulli papieża Sylwestra.

Zarząd Koła SPK Nr 8

Prezes	Zdzisław Koch	3824 5108
Wice-Prezes	Julia Buitendag	0437 448 640
Sekretarz	Beata Szydłowska	0416 019 339
Skarbnik	Iwona Rafalska	3870 3851

Adres elektroniczny Koła SPK Nr 8 w Capalaba:
spk8qld@hotmail.com

Członkowie Zarządu

Lucja Krawczyńska	3273 6117
Mirosław Krawczyński	3273 6117
Katarzyna Kropielnicka-Kruk	0475 797 821
Paweł Kruk	0475 797 819
Andrzej Mroczek	3390 4037
Teresa Stodulny	0476 966 154
Jarosław Stodulny	0411 273 907
Marek Suchocki	0450 696 437

Patron SPK Koła Nr 8

National President of the RSL
 Rear Admiral Ken Doolan AO RAN (Retd)
 PO Box 303, Canberra ACT 2601

Komisja Rewizyjna Koła Nr 8

Przewodniczący:	Jan Suchowiecki OAM	3272 0930
Członkowie:	Wiesław Bożyk	3194 9489
	Danuta Ogrodzińska	0422 882 402
	Mirosław Kosmala	0411 373 330

Poczet Sztandarowy

Chorąży	Jan Tkaczyk	3395 1955
Asystenci:	Walter Olszewski	3261 8854
	Wiesław Bożyk	3194 9489
	Dariusz Węgrecki	0401 545 499

Zarząd Krajowy i Fundacja SPK

Prezes	Jan Tkaczyk	3395 1955
Wice-Prezes	Richard Dobosz	(03) 6224 9050
Sekretarz	Krystyna Tkaczyk	3395 1955
Skarbnik	Janina Kłoda	3821 0372
Wice-Skarbnik	Beata Mroczek	3390 4037
Public Officer	Bernard Skarbek OAM	(02) 6288 8252

Honorowy Konsul R.P. w Brisbane

Brian Kilmartin A/h 3398 1018

Polska Parafia Bowen Hills 3252 2200

Ksiądz Proboszcz i Kapelan Koła SPK Nr 8

Ks. Andrzej Kołaczkowski	Mobile	0408 400 544
Ks. Zenon Broniarczyk	Mobile	0448 015 452

Polska Szkoła Sobotnia Bowen Hills

Dyrektor – Julia Raczeko	Mobile	0403 000 409
principal@brisbanepolishschool.org.au		
Prezes KR – Karolina Freeman	Mobile	0458 734 721
president@brisbanepolishschool.org.au		

Archiwum & Muzeum Polonii QLD

Jan Suchowiecki OAM 3272 0930
museum@polonia.org.au

Harcerstwo ZHP Obwód "Pomorze"

Przew.	Krzysztof Dutkowski	0410 411 846
Hufiec Żeński	Ola Karwaj	0421 334 504
Hufiec Męski	Tomek Karbanowicz	0431 402 486

Koło Przyjaciół Harcerstwa

Prezes KPH Magda Myszkowski 0423 000 838

Inne Organizacje Polskie w QLD

Rada Naczelna Polonii Australijskiej

Prezes RN Leszek Wikarjusz 0432 333 000

Dom Polski

10 Marie St, Milton Qld 4064	3369 2747
Prezes Leszek Wikarjusz	0432 333 000
Vice-Prezes Alice Langford	0423 252 375
Skarbnik Iwona Rafalski	0423 252 375
Sekretarz Ula Nadstazik	0403 027 859

Stow. im. T. Kościuszki - Darra

Prezes **Zdzisław Jarentowski** 3288 5031
 0421 082 194

Radio 4EB

Centrala 3240 8600
 Prezes Marek Knappe 0468 461 985
polskieradio@4eb.org.au

Koło Polek

Helena Podbereźny 3300 5130

Klub Seniorów

Helena Podbereźny 3300 5130

Siostry Misjonarki Chrystusa Króla

58 Picnic St, Enoggera Qld 3855 3772

"DIVERSICARE" - Pomoc dla Osób Starszych

Koordinator Wiesława Drózdź 3846 1099

"OZPOL" Community Care Association

Irena Biedak 3211 3833

BIBLIOTEKA

piątek 12:00 - 18:00 3369 2747

Kierownik – Barbara Andrusiewicz
library@polonia.org.au

Przyjęcie przez księcia Mieszka I chrztu było świadomym wyborem chrześcijaństwa dla całego państwa, powstałego na przestrzeni lat ze zjednoczenia wielu plemion dzięki Siemowitowi, Lestkowi, Siemomysłowi i samemu księciu. Powstałe państwo, między Odrą a Bugiem, było różnorodne wewnętrznie, a jego mieszkańcy wyznawali różne pogańskie religie. W 963 r. Mieszko opanował plemię Lubuszan i zagrażał Pomorzu, a tym samym dostał się w strefę wpływów cesarza niemieckiego. Książę wiedział o jego planach podporządkowania obszarów leżących na wschodzie Europy i chęci ustanowienia biskupstwa w Magdeburgu. Aby zapobiec tym dążeniom, Mieszko musiał przyjąć chrzest. W 965 r. Mieszko poślubił więc czeską księżniczkę Dobrawę, a tym samym zyskał sojusznika przeciwko groźnemu sąsiadowi znanemu Bałtyku, Związnowi Wieleckiemu. Gall Anonim, XII-wieczny kronikarz, twierdzi, że do przyjęcia chrztu Mieszka namówiła właśnie Dobrawa.

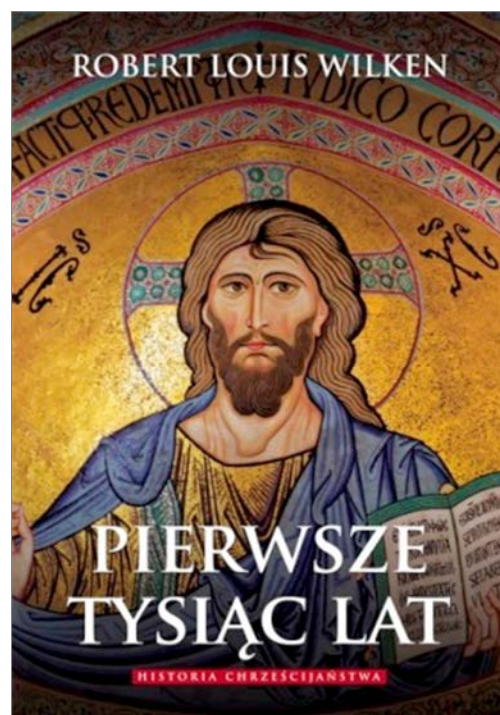
Zapewne nigdy nie dowiemy się, gdzie dokładnie odbył się chrzest Polski, historycy podają bowiem jedynie hipotetyczne miejsca. Wskazują na Ratyzbone, Kolonię, Czechy, Poznań, Gniezno i Ostrów Lednicki - „świętą wyspę”, jak pisał o niej Ignacy Józef Kraszewski, gdzie odkryto baptysterium datowane na II połowę X w. Można jednak podać najbardziej prawdopodobną datę tego wydarzenia: 14 kwietnia 966 r. Zgodnie ze średniowiecznym zwyczajem, ceremonia odbywała się bowiem w Wielką Sobotę. Przypuszcza się, że razem z księciem został ochrzczony cały jego dwór. Nie wiadomo, jak wyglądał sam rytuał chrztu, ale można spróbować rekonstruować go na zasadzie analogii. Na pewno więc Mieszko i jego dwór nie byli polewani wodą jedynie po głowie, ale zanurzali się cali w specjalnym basenie chrzcielnym. Dwa lata później do Polski z Rzymu przybył pierwszy biskup — Jordan, a na jego siedzibę wybrano Poznań.

Chrzest i erygowanie niezależnego biskupstwa zrównały Polskę z chrześcijańskimi krajami Europy i związały z zachodnim kręgiem kultury chrześcijańskiej. Mieszko I stał się równy innym władcom chrześcijańskim, umocnił też swoją władzę. Stał się pomazańcem Bożym, Kościół głosił bowiem, że władza księcia pochodzi od Boga i każde wystąpienie przeciwko niej jest grzechem. Do Polski zaczęli przybywać duchowni. Powszechna wśród nich znajomość łaciny ułatwiała władcy kontakty międzynarodowe. Duchowni znali również tajniki uprawy roli, uczyli melioracji podmokłych terenów, stosowali nowe narzędzia, których wykorzystanie przyczyniało się do rozwoju gospodarki rolnej. Trzeba pamiętać, że chrzest Polski nie był aktem jednorazowym. Pogańskie dotychczas plemiona zamieszkujące państwo Polan trzeba było ewangelizować, uczyć prawd wiary i zasad chrześcijańskiej moralności. Powstawały wspaniałe budowle sakralne, wznoszono nowe świątynie. Przy katedrach, parafiach i klasztorach zakładano szkoły kształcające kandydatów do stanu duchownego, ale nie tylko.

Klasztory i kościoły były też ośrodkami życia intelektualnego i artystycznego. Literatura i sztuka kształtowały się głównie pod wpływem i dla celów Kościoła. Szerzenie się religii chrześcijańskiej sprzyjało rozwojowi i wzbogacaniu słownictwa. - Całe nasze duchowe bogactwo, nasza narodowa kultura, są owocem przyjęcia chrztu św. przez księcia Mieszka I i naszych praocjów. Jako ich spadkobiercy, jako spadkobiercy tej ogromnej duchowej spuścizny, mamy prawo do wielkiej dumy, ale mamy też święty obowiązek obrony chrześcijańskich wartości, z których wyrosła Polska - przypomniał abp Józef Kowalczyk, prymas Polski, podczas niedawnej Mszy św., sprawowanej w prastarym piastowskim palatium na Wyspie Lednickiej, gdzie zachowały się pozostałości grodu i baptysteria z czasów Mieszka I.

Dzięki tym wszystkim zjawiskom zaczęło konsolidować się społeczeństwo, wśród którego coraz wyraźniej zaznaczała się świadomość narodowości polskiej i zakorzenienia we wspólnocie Kościoła i Europy. Przyjęcie jednej wiary sprzyjało religijnemu scaleniu państwa oraz jego społecznemu umocnieniu. Obchody jubileuszu 1050-lecia chrztu Polski pokażą nam wszystkim, ile z tego wielkiego, historycznego dziedzictwa przetrwało do naszych czasów.

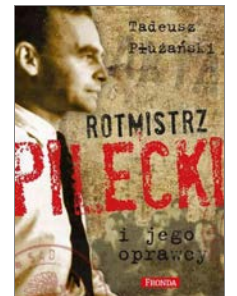
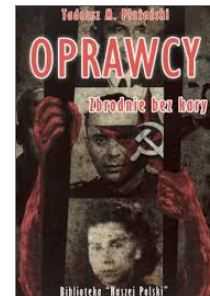
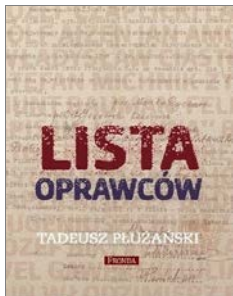
http://www.opoka.org.pl/biblioteka/P/PS/pk201325_polska.html

Tadeusz Marek Płużański w Polonii w Brisbane 5-02-2016.

Na spotkanie z Tadeuszem Płużańskim w Polonii, przybyła niewielka grupa ludzi, ale odbyło się ono w kameralnej i miłej atmosferze. W imieniu społeczności polonijnej w Brisbane, naszego gościa serdecznie przywitał Mirosław Rymar, przedstawiciel "Ruchu Rodaków", współorganizatora tych australijskich spotkań. Po spotkaniu można było kupić książki Tadeusza Płużańskiego, opowiadających o ludziach, którzy całe swoje życie poświęcili walce o wolną Polskę. Ojciec Tadeusza Płużańskiego, który był bliskim współpracownikiem rtm. Pileckiego, skazany został przez rząd stalinowski na karę śmierci, zamienionej później na dożywotnie więzienie. Wolność odzyskał dopiero w 1956 roku, po odwilży gomułkowskiej. Jego syn Tadeusz podjął się bardzo trudnego zadania, polegającego na przybliżeniu nam wszystkim, bolesnej prawdy o losach ludzi osadzanych w więzieniach i bestialsko mordowanych, za swoje patriotyczne przekonania.

"Tadeusz Płużański jest autorem wielu książek o Żołnierzach Wyklętych/Niezlomnych i ich komunistycznych prześladowcach."

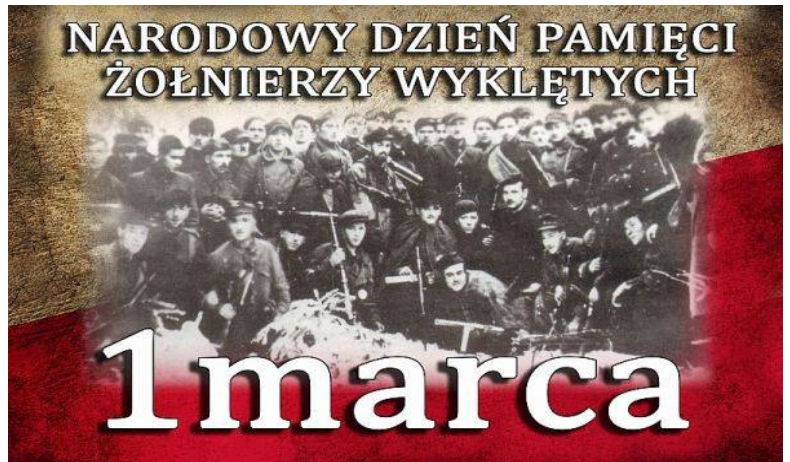
Tadeusz Marek Płużański - publicysta polityczny i historyczny, specjalizuje się w powojennej historii Polski, bada i popularyzuje historię wyklętych przez komunistów Żołnierzy Niezlomnych, a także czerwonych bestii, które ich represjonowały i mordowały. Syn prof. Tadeusza Płużańskiego, żołnierza Armii Krajowej, po wojnie bliskiego współpracownika rotmistrza Witolda Pileckiego, skazanego na karę śmierci, który po wyjściu ze stalinowskiego więzienia został filozofem. Współpracuje ze środowiskami kombatanatów Armii Krajowej. Publikuje w polskiej prasie, m.in. tygodnikach „W sieci”, „Do Rzeczy”, „Gazecie Polskiej”, „Naszej Polsce”, „Tygodniku Solidarność”, dzienniku „Gazeta Polska Codziennie”, oraz na portalach związanych z konserwatywną prawicą. Kieruje działem Opinii w „Super Expressie”. Często komentuje wydarzenia historyczne i polityczne w prasie, radiu i telewizji. Pod koniec 2013 r. został prezesem Fundacji „Łączka”, która poszukiwania polskich bohaterów w kwaterach „Ł” i „ŁŁ” cmentarza na Powązkach Wojskowych w Warszawie i budowę na miejscu dołów śmierci wielkiego narodowego panteonu. Walczy o ekshumacje polskich żołnierzy na terenie całego kraju, ich identyfikację i godne upamiętnienie. Jest także członkiem Rady Fundacji Reduta Dobrego Imienia – Polska Liga przeciw Zniestrawieniom, która przeciwstawia się kłamstwu o polskich obozach koncentracyjnych. Jest autorem wielu książek o Żołnierzach Wyklętych/Niezlomnych i ich komunistycznych prześladowcach: „Bestie - mordercy Polaków”, „Bestie 2”, „Oprawcy - zbrodnie bez kary”, „Lista oprawców”, „Moje spotkania z bestiami”.

W grudniu 2015 r. ukazała się jego najnowsza książka: „Rotmistrz Pilecki i jego oprawcy” przedstawiająca historię jednego z największych polskich bohaterów XX wieku, a także jego morderców i środowisk, które do dziś chcą go zniszczyć.

(Początek preambuły Ustawy o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”)

“W hołdzie „Żołnierzom Wyklętym” – bohaterom antykomunistycznego podziemia, którzy w obronie niepodległego bytu Państwa Polskiego, walcząc o prawo do samostanowienia i urzeczywistnienie dążeń demokratycznych społeczeństwa polskiego, z bronią w ręku, jak i w inny sposób, przeciwstawili się sowieckiej agresji i narzuconemu siłą reżimowi komunistycznemu ...”

Prezydencki projekt ustawy z dnia 26 lutego 2010 roku wpłynął do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej 1 marca 2010 roku. W dniu 5 marca 2010 roku projekt skierowano do Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu. Do reprezentowania stanowiska wnioskodawcy upoważnieni byli: zastępca szefa Kancelarii Prezydenta Jacek Sasin i podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta Andrzej Duda, lecz obaj zostali zdymisjonowani w kwietniu 2010 roku. 31 stycznia 2011 roku prezydent Bronisław Komorowski upoważnił do reprezentowania swojego stanowiska sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Krzysztofa Łaszkiewicza.

Pismem z dnia 8 czerwca 2010 roku Rada Ministrów pozytywnie zaopiniowała przedstawiony jej projekt, wskazując, że uzupełnia on katalog świąt i dni pamięci, upowszechniających tradycje walk o Wolną Polskę. W opinii zauważono także, że żołnierze tzw. drugiej konspiracji, którzy jako pierwsi walczyli o Wolną Polskę z okupantem sowieckim i zainstalowanym przez niego reżimem komunistycznym, zapłacili za wierność swoim ideałom niejednokrotnie cenę najwyższą – cenę swego życia. Nawet jeśli udało im się przeżyć, przez kolejne 45 lat żyli z piętnem – jak to określała komunistyczna propaganda – „bandytów” i „faszystów”. Tym samym pismem do reprezentowania stanowiska Rady Ministrów wyznaczona została Minister Pracy i Polityki Społecznej Jolanta Fedak. Pierwsze czytanie projektu ustawy oraz rozpatrzenie projektu odbyło się na posiedzeniu Komisji Kultury i Środków Przekazu w dniu 2 lutego 2011 roku. W trakcie prac komisja na wnioski posłanki Elżbiety Kruk wprowadziła poprawki do preambuły oraz zmodyfikowała art. 3, regulujący termin wejścia ustawy w życie, dzięki czemu zaczęła ona obowiązywać z chwilą jej ogłoszenia (prezydencki projekt zakładał 14-dniowy termin wejścia w życie ustawy). Na posła sprawozdawcę członkowie komisji wybrali Piotra Babinetza. Przyjęta w komisji wersja trafiła pod głosowanie do sejmu w tym samym dniu. Po wysłuchaniu sprawozdania niezwłocznie przystąpiono do III czytania. Ustawę w głosowaniu poparły niemal jednogłośnie wszystkie parlamentarne kluby poselskie. Za przyjęciem ustawy głosowało 406 spośród 417 obecnych posłów, 8 było przeciw, 3 się wstrzymało. Przyjęta przez sejm ustawa trafiła pod obrady senatu 4 lutego 2011 roku. Sprawozdawcą komisji na posiedzeniu został senator Piotr Andrzejewski. Senat przyjął ustawę bez poprawek. Prezydent Bronisław Komorowski podpisał ustawę w dniu 9 lutego 2011 roku. Ustawa została opublikowana w Dzienniku Ustaw Nr 32, poz. 160 z 15 lutego 2011 roku.

Uzasadnienie projektu ustawy nie wyjaśnia, dlaczego na celebrowanie Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” wybrano dzień 1 marca. Pomysł ustanowienia święta w tym terminie wysunął ówczesny prezes Instytutu Pamięci Narodowej Janusz Kurtyka. Tego dnia w 1951 roku w więzieniu mokotowskim wykonano wyrok śmierci na siedmiu członkach IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”: Łukaszu Cieplińskim, Mieczysławie Kawalcu, Józefie Batorym, Adamie Lazarowiczu, Franciszku Błażeju, Karolu Chmielu i Józefie Rzepce – będących ostatnimi ogólnopolskimi koordynatorami „Walki o Wolność i Niezawisłość Polski z nową sowiecką okupacją”. Jak wyjaśnił przedstawiciel wnioskodawcy na posiedzeniu Komisji, wybór daty był nieprzypadkowy także z tego powodu, że w ten sposób nawiązano do uchwały sejmowej z 2001 roku. Inicjatorom powstania święta zależało szczególnie na ustanowieniu go przed 1 marca 2011 roku, aby pierwszymi obchodami uczcić 60. rocznicę zamordowania dowództwa WiN.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Narodowy_Dzien_Pamieci_Żołnierzy_Wyklętych

2016 rokiem Henryka Sienkiewicza

W tym roku szczególnie czcić będziemy także Henryka Sienkiewicza, gdyż w 2016 r. przypada 170. rocznica urodzin oraz 100. rocznica jego śmierci.

Henryk Sienkiewicz to pierwszy Polak uhonorowany Nagrodą Nobla w dziedzinie literatury, doceniony za całokształt twórczości i – jak wówczas stwierdzono – rzadko spotykany geniusz, który wcielił w siebie ducha Narodu.

Henryk Sienkiewicz (pseud. Litwos) - pisarz, publicysta. Urodzony 5 maja 1846 w Woli Okrzejskiej na Podlasiu, zmarł 15 listopada 1916 w Vevey w Szwajcarii. Był synem zubożalego ziemianina. Ukończył gimnazjum w Warszawie, następnie studiował w Szkole Głównej (1866-69). Po zamknięciu Szkoły kontynuował studia na rosyjskojęzycznym Uniwersytecie Warszawskim, którego nie ukończył. Rozpoczął pracę jako korespondent prasy warszawskiej. Przyjaźnił się z cyganerią artystyczną, m.in. z otoczeniem Heleny Modrzejewskiej. Ożenił się z Marią Szelkiewiczówną. Małżeństwo trwało pięć lat, żona zmarła na gruźlicę. W latach 1876-78 pracował jako korespondent "Gazety Polskiej" w Ameryce Pn. Tamże uczestniczył wraz z Heleną Modrzejewską i jej przyjaciółmi w zakładaniu komuny rolnej. Zamysł się nie udał. Wyjazd do Ameryki był pierwszą z licznych podróży, które odbywał mimo słabego zdrowia. Zwiedził całą Europę, pojechał do Konstantynopola, w 1890 na wyprawę myśliwską do Zanzibaru. Od lat 70. oddawał się gorliwie pracy publicystycznej i pisarskiej. Angażował się w wiele akcji społecznych, m.in. w budowę pomnika Mickiewicza. Był prezesem Kasy Przewodności dla Literatów i Dziennikarzy (1899-1900), współzałożycielem istniejącej do dzisiaj Kasy im. Mianowskiego dla Osób Pracujących na Polu Naukowym. W 1889 ufundował stypendium im. Marii Sienkiewiczowej dla literatów żyjących w ciężkich warunkach materialnych. Ufundował też kościół w Zakopanem i sanatorium przeciwgruźlicze dla dzieci. Zabierał głos w ważnych sprawach publicznych i politycznych, m.in. wielokrotnie występował przeciw pruskiej polityce germanizacyjnej i żądał autonomii dla Królestwa Polskiego. Ostatnią jego ważną inicjatywą było zorganizowanie Komitetu Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce, który powstał w Vevey w Szwajcarii po wybuchu I wojny światowej (współorganizatorami byli Andrzej Osuchowski i Ignacy Jan Paderewski). Komitet gromadził żywność, lekarstwa, ubrania i pieniądze w ilościach znacznych. W Vevey 15 listopada 1916 Sienkiewicz zakończył życie. W 1924 prochy pisarza zostały sprowadzone do Warszawy i pochowane w katedrze św. Jana.

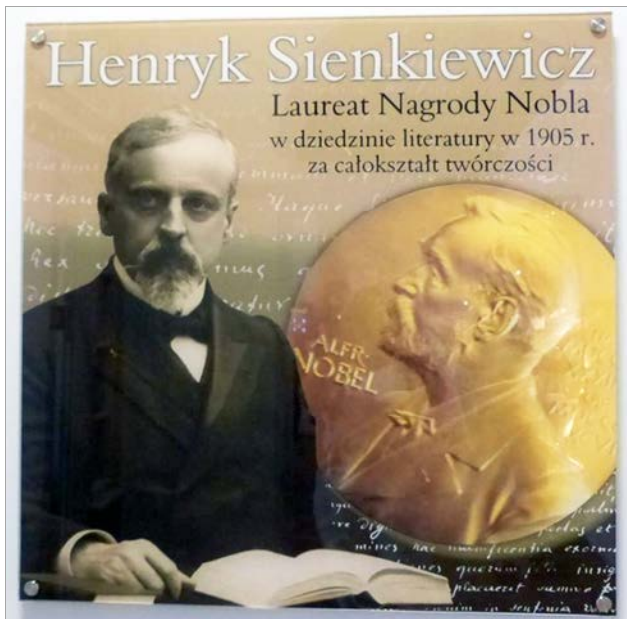
Najważniejsze powieści Sienkiewicza:

- 1872 *Na marne*
- Trylogia:
 - *Ogniem i mieczem* (1884)
 - *Potop* (1886)
 - *Pan Wołodyjowski* (1888)
- 1891 *Bez dogmatu*
- 1894 *Rodzina Połanieckich*
- 1896 *Quo vadis*
- 1900 *Krzyżacy*
- 1906 *Na polu chwały*
- 1910 *Wiry*
- 1912 *W pustyni i w puszczy*
- 1914 *Legiony*

Karierę literacką rozpoczął Sienkiewicz w dobie pozytywizmu i pod wieloma względami miał biografię pisarską typową dla tej formacji: pochodzenie społeczne (zubożała szlachta), wykształcenie (Szkoła Główna), początki dziennikarskie w prasie warszawskiej ("Gazeta Polska", "Niwa"), zaangażowanie w sprawy publiczne, działalność dobroczynna. Karierę rozpoczął jako utalentowany i przenikliwy felietonista, m.in. cyklami "Chwila obecna" ("Gazeta Polska") i "Wiadomości bieżące" ("Niwa"). Dużą popularność przyniosły mu publikowane w "Gazecie..." Listy z podróży, w których relacjonował swoje wrażenia i doświadczenia z pobytu w Ameryce.

W błyskotliwej formie, z wycuciem szczegółu i poczuciem humoru opisywał obyczaje ówczesnej Ameryki, życie Polonii, opisywał przyrodę, relacjonował wyprawy poznawcze i myśliwskie, występy Modrzejewskiej, interesował się losem Indian. "Listy" zostały przetłumaczone na 9 języków i zyskały uznanie w Ameryce.

Sam parając się pisarstwem miał Sienkiewicz poważne zainteresowania literaturoznawcze. Był autorem solidnego studium o barokowym poecie Mikołaju Sępie Szarzyńskim, o nurcie naturalistycznym w literaturze, o powieści historycznej. Recenzował "Zarys literatury polskiej" Piotra Chmielowskiego i "Szkice historyczne" Ludwika Kubali. Był, zgodnie z duchem formacji, zwolennikiem literatury realistycznej, przedstawiającej życie społeczne, zawierającej przesłanie humanistyczne i służącej narodowi. Nie aprobował natomiast naturalizmu: twierdził, że przedstawia spaczony obraz rzeczywistości, ograniczający ją do jednego tylko aspektu. Twórczość literacką rozpoczął pisząc nowele - powstało ich ponad czterdzieści. Posługiwał się różnymi formami: humoreska, gawęda, obrazek obyczajowy, pamiętnik... Jego pierwszy utwór "Humoreski z teki Worszyłły" zawiera wyraźne przesłanie ideologii pozytywistycznej. Bohaterami wielu utworów są dzieci ("Janko muzykant" - utalentowny wiejski chłopiec zakatowany za próbę dotknięcia skrzypiec we dworze; "Z pamiętnika poznańskiego nauczyciela" - męka małego Michasia poddanego przymusowi w szkole pruskiej). Osobnym tematem jest los ciemnych chłopów, zdezorientowanych i bezradnych, stojących wobec obowiązku wojskowego w armiach zaborców ("Szkice węglem", "Bartek zwycięzca"). Wiele nowel inspirowanych było doświadczeniami amerykańskimi, np. życie emigrantów bezradnych wobec obcej rzeczywistości ("Za chlebem"), rozpaczliwie tęskniących za ojczyzną ("Latarnik"). Kilka nowel inspirowanych było zainteresowaniem losem wydziedziczonych Indian, m.in. przejmujący "Sachem" - opowieść o synu wodza zgładzonego plemienia (nb. przez osadników niemieckich), zmuszonego do upokarzającej roli cyrkowego dziwadła.

100 lat temu Henryk Sienkiewicz otrzymał literacką Nagrodę Nobla. Mało brakowało, by nagrodą podzielili się z ...Elizą Orzeszkową - wynika z badań doc. Michała Brona, polskiego naukowca mieszkającego w Szwecji. Do nagrodzenia Elizy Orzeszkowej nigdy nie doszło. Stałaby się wówczas pierwszą kobietą - laureatką literackiego Nobla. Mimo to nie byłaby pierwszą Polką, odbierającą złoty medal noblowski. Dwa lata wcześniej otrzymała go w dziedzinie fizyki Maria Curie-Skłodowska. W 1904 r. wśród kandydatów do nagrody pojawiło się nazwisko Elizy Orzeszkowej (w wewnętrznych dokumentach występuje często jako Elise Orzeszko). Jej kandydaturę zgłosił Aleksander Brueckner, wówczas profesor uniwersytetu w Berlinie. Poparł ją natychmiast Alfred Jensen, który w opracowaniu na temat twórczości pisarki stawiał ją nawet pod niektórymi względami wyżej od Sienkiewicza. Wkrótce wszyscy członkowie Komitetu Noblowskiego po przeczytaniu dostarczonych im książek i nowel Polki zgodnie wyrazili opinię, że nagroda należy się jej na równi z Sienkiewiczem. W jednym z dokumentów można np. przeczytać: "O ile w tekstach Sienkiewicza bije szlachetne polskie serce, to w twórczości Elizy Orzeszkowej bije serce człowieka". W końcowych już dyskusjach na temat laureata roku 1905 r. przewijały się m.in. nazwiska Rosjanina Lwa Tołstoja, Elizy Orzeszkowej, Anglika Rudyarda Kiplinga (nagroda 1907 r.), Włocha Giosue Carducciego (nagroda 1906 r.), Szwedki Selmy Lagerloef (nagroda 1909 r.), Henryka Sienkiewicza. Część członków komitetu wysunęła wniosek o przyznaniu nagrody Sienkiewiczowi, mniejszość zaproponowała podział nagrody tak, by obdarzyć nią również Elizę Orzeszkową. Argumentowali m.in., że Sienkiewicz jest i tak w Polsce bardziej znany i popularny, natomiast wyróżnienie wraz z nim równej mu poziomem pisarki spowoduje zasłużony wzrost jej popularności. Nie przekonywało to przeciwników, którzy twierdzili, że podziały nagród są sprzeczne z intencją fundatora, czyli Alfreda Nobla. "Za cztery, pięć lat będzie można przyznać to wyróżnienie Elise Orzeszko" - napisał przewodniczący Komitetu i sekretarz Akademii, poeta Carl Wirsén.

26 września 1905 r. skierowano więc dwa wnioski, w jednym sugerując Akademii Szwedzkiej podział nagrody między Sienkiewicza i Orzeszkową, natomiast w drugim przyznanie jej wyłącznie Sienkiewiczowi.

Miała mu ona przypaść za całą twórczość, którą opisywano jako niezwykle bogatą. Zwracano m.in. uwagę, wspominając „Potop”, na obiektywizm pisarza, świadczący o „mądrości Sienkiewicza i jego pisarstwa. Jako Polak nie może przecież nie potępiać napaści Karola Gustawa na Polskę, a równocześnie nie waha się podkreślać osobistej odwagi króla i przewagi wojsk szwedzkich nad polskimi w dziedzinie dyscypliny i wytrwałości”. Ostatnie zdania wniosku brzmiały: „Dopiero starając się ogarnąć cały dorobek Sienkiewicza, wtedy widzi się, jak jest olbrzymi. Jego epicki styl osiąga szczyty artyzmu. Jeśli robi on tak imponujące wrażenie na kimś, kto zna jego dzieła wyłącznie w tłumaczeniach, to jak piękne muszą być w oryginale!” Na podstawie tych opinii Komitet Noblowski Akademii Szwedzkiej zdecydował o przyznaniu Nagrody Nobla w całości Sienkiewiczowi.

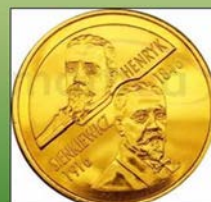
<http://naukawpolsce.pap.pl/aktualnosci/news>

Henryk Sienkiewicz tak mówił podczas uroczystości wręczenia nagrody:

"Jednakże zaszczyt ten, cenny dla wszystkich, o ileż jeszcze cenniejszym być musi dla syna Polski!... Głoszono ją umarłą a oto jeden z tysięcznych dowodów, że ona żyje!... Głoszono ją niezdolną do myślenia i pracy, a oto dowód, że działa!... Głoszono ją podbitą, a oto nowy dowód, że umie zwyciężyć!"

*Moneta z wizerunkiem laureata
Literackiej Nagrody Nobla –
Henryka Sienkiewicza*

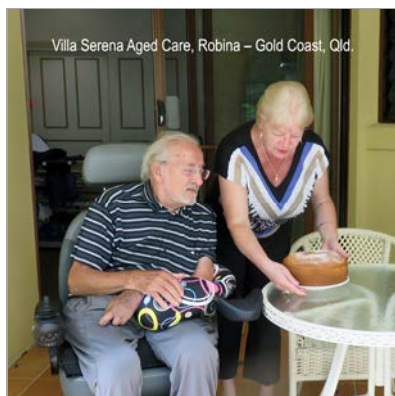
SPK z wizytą u kpt. Kazimierza Gawora AK na Gold Coast ...

W dniu 30. stycznia 2016 roku, odwiedziliśmy naszego zasłużonego kombatanta, kapitana Kazimierza Gawora AK, który ostatnio zamieszkał w ośrodku o nazwie Villa Serena Aged Care, znajdującym się w Robina na Gold Coast.

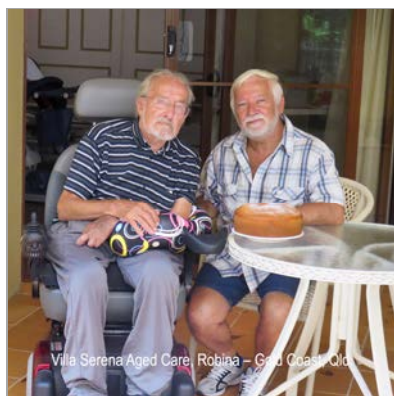
Kapitan Gawor przeszedł w zeszłym roku rozległy wylew (stroke) i potrzebuje teraz cało-dobowej opieki pielęgnacyjnej. Spędziliśmy z nim kilka godzin i widać było, że wizyta przedstawicieli Stowarzyszenia Polskich Kombatantów, sprawiła mu dużo radości. Powrót do zdrowia, jak sam mówi, jest bardzo powolny, ale ma nadzieję, że z czasem będzie coraz lepiej. Sparaliżowana lewa strona ciała utrudnia mu poruszanie się, ale nie ma zbyt dużego kłopotu z mówieniem i chętnie bierze udział w każdej dyskusji. Pamięć ma jeszcze bardzo dobrą i nadal lubi dzielić się wspomnieniami ze swojej aktywnej działalności w czasie II Wojny Światowej.

Cały czas nosi przy sobie komórkę i można zawsze do niego zadzwonić. Zainteresowanym z przyjemnością podamy jego numer.

W imieniu wszystkich członków SPK, życzyliśmy kapitanowi Gaworowi szybkiego powrotu do zdrowia i obiecaliśmy nadal regularnie wysyłać mu nasz biuletyn, do którego jak sam powiedział, lubi często zaglądać.

Villa Serena Aged Care, Robina - Gold Coast, Qld.

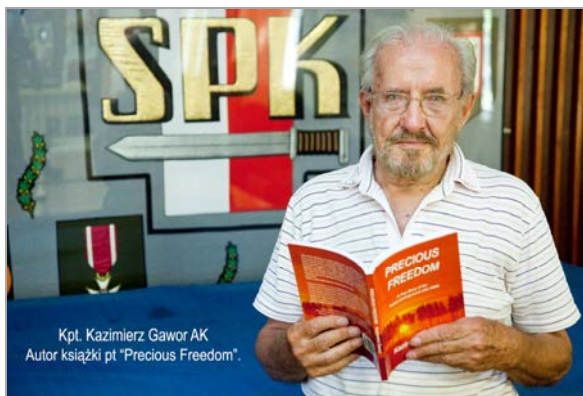
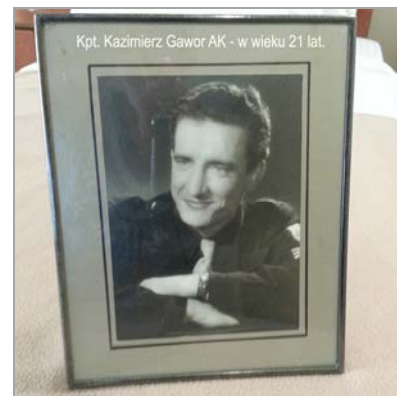
Villa Serena Aged Care, Robina - Gold Coast, Qld.

Villa Serena Aged Care, Robina - Gold Coast, Qld.

Kpt. Kazimierz Gawor AK

 Kpt. Kazimierz Gawor AK
 Autor książki pt "Precious Freedom".

Kpt. Kazimierz Gawor AK - w wieku 21 lat.

Zdjęcia: JK Tkaczyk

DENTURES

Registered
Dental
Prosthetist

ADS DENTAL CLINIC

Your Denture Professional

FREE CONSULTATION

PERSONAL, FRIENDLY AND AFFORDABLE SERVICE FOR:

- Full and partial dentures
- Metal base dentures
- Mouthguards
- Relines and repairs
- Health Funds and Veteran Affairs Provider

EMERGENCY AND AFTER HOURS APPOINTMENTS AVAILABLE

22 Picton Drive, ALEXANDRA HILLS

3824 4221 or 0488 994 237

PPI 20971A

POLSKI GABINET PROTETYCZNY

Protetyk dentystyczny Alina Schafer z wieloletnim stażem zawodowym oferuje:

- Protezy całkowite
- Ochraniacze szczęk
- Protezy częściowe
- Podścielenia i reperatury protez
- Protezy szkieletowe (na bazie metalowej)
- Refundacje kosztów w przypadku ubezpieczeń w prywatnych Kasach Zdrowotnych oraz "Veteran Affairs".

Bezpłatna konsultacja, przyjemna obsługa, korzystne ceny.
 Akceptujemy bony/vouchers na darmowe leczenie, wydawane przez szpitale dentystyczne.

Zamawiając wizytę proszę dzwonić (07) 3824 4221 lub telefon komórkowy 0488 994 237.
 22 Picton Drive, Alexandra Hills, Qld.

Sprawozdanie z Walnego Zebrania Informacyjnego Koła SPK Nr 8

W dniu 28 lutego 2016 r. odbyło się coroczne Zebranie Informacyjne Członków Koła SPK nr. 8 w Capalaba. Posiedzenie otworzył i mu przewodniczył, Prezes Koła Zdzisław Koch. Powitał zebranych, następnie wezwał do uhonorowania pamięci odeszłych na wieczną wartę kombatantów oraz zmarłych członków Koła, minutą ciszy. Dokonano wyboru Sekretarza i Asesora zebrania. Porządek obrad zatwierdzono jednogłośnie. Protokół z poprzedniego posiedzenia oraz Sprawozdanie Sekretarza Koła, omówiła Sekretarz Beata Szydłowska. Następnie Prezes Zdzisław Koch przedstawił półroczne sprawozdanie działalności Koła, jak również zaprezentował i zreferował Sprawozdanie Skarbnika Koła.

Główną uwagę członków zwróciły dwie pozycje dotyczące przychodu na rzecz SPK. Pierwsza z nich dotyczyła grantu na zakup kajaków i wiosł w wysokości \$17,159.00, który dzięki naszym działaniom i prawnemu poparciu, trafił na konto harcerstwa. Druga związana była z pytaniem zadany przez kol. Witolda Kuczyńskiego odnośnie wpływu kwoty \$5,269.00 na konto Stowarzyszenia.

Prezes Zdzisław Koch w swoim wystąpieniu przybliżył uczestnikom zebrania historię powstania klubu, przechodząc do czasów obecnych oraz scharakteryzował jego współtwórców. Jednym z trzech pierwszych właścicieli klubu, był Pan Stanisław Bacia. Dotacja w wysokości \$5000.00 została przekazana przez jego córki, na rzecz rozwoju i rozbudowy obiektu oraz restrukturyzację klubu. Pozostała kwota w wysokości \$269.00, to wsparcie od polonijnych darczyńców.

W imieniu naszym i klubu SPK, serdecznie dziękujemy. To dzięki Waszemu wsparciu i zaangażowaniu, nasza motywacja w tworzeniu wspólnych wartości polonijnego ośrodka, jest drogą do sukcesu.

W kolejnym punkcie posiedzenia, Prezes Zdzisław Koch poinformował zebranych o postępie projektu renowacji i rozbudowy, jak również przedstawił i omówił poszczególne stopnie modernizacji, opierając się na prezentacji przygotowanej przez architektów. Przedstawił również plany utworzenia tablicy - kamienia pamiątkowego, poświęconego historii i jej współtwórcom. Padły propozycje odnośnie umieszczenia polonijnych symboli oraz zagospodarowania pozostałego terenu jako formy inwestycji finansowej.

Kończąc zebranie Prezes Zdzisław Koch podziękował wszystkim zebranych za przybycie i czynny udział w obradach, a także przypomniał o zbliżających się uroczystościach: Świątenu Pokarmów w Wielką Sobotę oraz o Anzac Day.

Beata Szydłowska

Wielkanocne Poświęcenie Pokarmów w SPK Capalaba – 26. marca 2016 roku.

Święcenie wielkanocnych koszyczków, to jedna z najważniejszych tradycji w Polsce. Ponad sto lat temu, w każdą Wielką Sobotę, ksiądz chodził po domach i święcił tyle pokarmów, ile zmieściło się na największym stole. Z biegiem czasu zwyczaj święcenia w domu zaczął zanikać. Dziś wypełnione pokarmami rozmaite koszyczki i kosze, nosimy do kościoła, ale symbolika potraw pozostała ta sama. Nadal nie może w nich zabraknąć jajek, wędliny, baranka oraz ciasta.

Według stropolskiego zwyczaju do koszyczka powinien też trafić chrzan „na znak tego, że gorzkość męki Jezusowej tego dnia w słodycz nam się i radość zamieniła i masło, które oznacza tę słodycz.” Należałoby również umieścić sól, gdyż chroni ona przed zepsuciem ciała i duszy, a także odstrasza złe moce oraz ser symbol zgody między człowiekiem a przyrodą. Niektórzy nie wyobrażają sobie wielkanocnego koszyczka bez zajączka, symbolu wiosny. Ponoć był pierwszym, który zobaczył Zmartwychwstanie Jezusa. Należy się mu więc specjalne wyróżnienie.

Tegoroczne święcenie pokarmów w siedzibie koła SPK, odbyło się w rodzinnej atmosferze. Na białym świątecznym obrusie ozdobionym zielonymi liśćmi, ustawiono udekorowane koszyczki wypełnione po brzegi pokarmami i barwnie pokolorowanymi jajkami.

Nie mogło zabraknąć konkursu na najpiękniej wykonaną pisankę oraz najładniejszy koszyczek. Zwycięzcom serdecznie gratulujemy.

Beata Szydłowska

... Tegoroczne święcenie pokarmów w siedzibie koła SPK, odbyło się w rodzinnej atmosferze ...

Jury pod przewodnictwem ks. Broniarczyka zdecydowało, że najpiękniejsze pisanki wykonały: Jasmine Bartlett, Sabrina Bartlett i Kayla Moore ...

... a później pozostałe dzieci odebrały nagrody za uczestnictwo w konkursie.

Nagrodę za najładniejszy koszyk otrzymała Ania Bartlett ...

... a na koniec wszystkie nasze koszyczki ze święconką, pobłogosławił ks. Zenon Broniarczyk.

W dniu 19 maja przypada 150. rocznica urodzin gen. Tadeusza Rozwadowskiego, niezłomnego obrońcy Lwowa, zwycięskiego dowódcy wojny polsko-bolszewickiej, odznaczonego Krzyżem Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militari. Jest to okazja do przypomnienia Polakom, o tym zapomnianym bohaterze.

Dokonania generała Tadeusza Jordana Rozwadowskiego stawiają go wśród najwybitniejszych ojców naszej wolności, niestety przeciętny Polak nie wie o nim nic, albo bardzo niewiele.

Wymazywanie generała z historiografii zaczęło się w 1926 roku i trwało do lat 90. XX wieku. Na początku robiły to władze sanacyjne, później władze PRL. Również w III RP o Rozwadowskim pisze się niechętnie, bo jego osoba stoi na drodze w budowaniu legendy Piłsudskiego. Z tego też powodu, gdy stawiono zasługi mężów stanu, on jeden pozostał na uboczu, opuszczony i zapomniany. W Warszawie próżno szukać choćby ulicy noszącej jego imię. Ponadto utrwalany jest wizerunek gen. Rozwadowskiego jako endeka, co jest nieprawdą, bo jedyne co go z nią łączyło to osoba kuzyna Jana Emanuela Rozwadowskiego sekretarza Komitetu Narodowego Polskiego w Paryżu. Przeświadczenie takie wzięło się z faktu, że postać gen. Rozwadowskiego wielokrotnie była wykorzystywana w grach politycznych. Przed wojną przez endecję, a obecnie przez jej kontynuatorkę LPR. W rzeczywistości gen. Rozwadowski był apolityczny, wielokrotnie wypowiadał się, że nie czuje związku z żadną z polskich "marnych partyjek". Niestety nie doczekał się sprawiedliwego osądu przez historię, nigdy nie został zrehabilitowany, a jego grób jeszcze w pierwszych latach XXI wieku był sprofanowany.

ZAPOMNIANY GENERAL. TADEUSZ JORDAN ROZWADOWSKI

Film dokumentalny – fabularyzowany

Produkcja: Polska - Rok produkcji: 2012

Tadeusz Rozwadowski był jednym z najwybitniejszych polskich strategów i konstruktorów, a jednak nie doczekał się licznych biografii czy miejsca w programach szkolnych. Nie wiadomo gdzie spoczywają jego szczątki. Był postacią kontrowersyjną, pozostał tajemniczą. Pochodził z rodziny o długich tradycjach patriotycznych. Jego przodkowie walczyli u boku Króla Jana III Sobieskiego pod Wiedniem, w powstaniach kościuszkowskim, listopadowym i styczniowym.

Tadeusz Rozwadowski studiował w Wojskowej Akademii Technicznej w Wiedniu. Szybko ujawnił się jego talent stratega i konstruktora. Jego wynalazki to: bardzo skuteczny przyrząd celowniczy oraz granato-szrapnel, którego podczas I wojny światowej używały armie niemiecka i austriacka. Za zasługi na polach bitewnych został odznaczony przez cesarza Wilhelma II Krzyżem Żelaznym I klasy. W 1916 roku nawiązał współpracę z Tymczasową Radą Stanu. Został pierwszym szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Konflikt z marszałkiem Józefem Piłsudskim o sposób tworzenia polskiej armii sprawił, że szybko podał się do dymisji. Zasłynął bohaterską obroną Lwowa przed Ukraińcami. Mimo wyraźnego rozkazu nie opuścił miasta. "Powziąłem niezłomną decyzję raczej zginąć z załogą, niż w myśl rozkazu Naczelnego Dowództwa opuścić Lwów" - pisał we wspomnieniach. Lwów nie został zdobyty. Rozwadowski w nimie bohatera został wysłany... do Paryża, jako szef polskiej misji wojskowej. Jednak kiedy wojna polsko bolszewicka weszła w krytyczną fazę, marszałek Józef Piłsudski wezwał go do Warszawy. Działania wojenne na krótko połączyły antagonistów.

Jednak tuż po ich zakończeniu konflikt rozgorzał na nowo. Różne wizje armii i Polski nie dały się pogodzić. Podczas zamachu majowego Rozwadowski opowiedział się za konstytucyjnym rządem przeciwko Piłsudskiemu. Był jednym z trzech wtrąconych do więzienia generałów. O niezwyklej roli Tadeusza Jordana - Rozwadowskiego w walce o niepodległość Polski oraz jego udziale w budowaniu II Rzeczypospolitej opowiada autorom filmu prof. Wojciech Roszkowski oraz biograf generała dr Mariusz Patelski. Unikatowe są wypowiedzi pani Kazimierzy Rozwadowskiej - ostatniej już z żyjących pamiętających generała Rozwadowskiego. Film przedstawia fakty z biografii generała Rozwadowskiego oraz tło historyczne - wybuchu I wojny światowej i odzyskania przez Polskę niepodległości, nie tylko w formie wypowiedzi historyków i świadków, lecz także inscenizacji przypominających widzom atmosferę tamtych czasów.

<http://www.filmpolski.pl/>

Gen. Tadeusz Rozwadowski

Tablica pamiątkowa na fasadzie Konkatedry Matki Bożej Zwycięskiej w Warszawie

Rocznica Mordu Katyńskiego i Bitwy o Monte Cassino – Brisbane, 10-04-2016 r.

Mszę świętą w kościele na Bowen Hills, celebrował ks. Andrzej Kołaczkowski, a w uroczystości wzięli udział Harcerze, przedstawiciele SPK i organizacji polonijnych oraz członkowie rodzin kombatanatów, którzy wspólnie złożyli wieńce i kwiaty, pod tablicą pamiątkową.

Nowe zalecenia dietetyków. Awans warzyw i kawy w piramidzie żywienia.

Margit Kossobudzka

10 zasad zdrowego żywienia:

- ✚ Spożywaj posiłki regularnie (4-5 posiłków co 3-4 godziny).
- ✚ Warzywa i owoce jadać jak najczęściej i w jak największej ilości. Pamiętaj o proporcjach: trzy porcje warzyw na jedną porcję owoców.
- ✚ Spożywaj produkty zbożowe, zwłaszcza pełnoziarniste.
- ✚ Codziennie wypijaj co najmniej dwie duże szklanki mleka. Możesz je zastąpić jogurtem, kefirem i częściowo - serem.
- ✚ Ograniczaj mięso (zwłaszcza czerwone) i przetworzone produkty mięsne do 0,5 kg na tydzień. Jedz ryby, nasiona roślin strączkowych i jaja.
- ✚ Ograniczaj tłuszcze zwierzęce. Zastępuj je olejami.
- ✚ Unikaj cukru i słodczy (zastępuj je owocami i orzechami).
- ✚ Nie dosalaj i kupuj produkty z niską zawartością soli. Używaj ziół - mają cenne składniki i poprawiają smak.

Co kilka lat pojawiają się nowe wytyczne dotyczące zaleceń zdrowego żywienia. Muszą się zmieniać, ponieważ zmienia się nasza wiedza na temat wpływu tego, co jemy, na nasze zdrowie. Niedawno swoje zalecenia przedstawili Amerykanie. Pod koniec stycznia także polscy specjaliści od żywienia wydali własne rekomendacje. Podczas I Narodowego Kongresu Żywnościowego przedstawiono nową "Piramidę zdrowego żywienia i aktywności fizycznej".

Ten ostatni człon w nazwie piramidy ma ogromne znaczenie, ponieważ pokazuje, że ruch jest nie tylko dodatkiem do zdrowego stylu życia, z którego można skorzystać lub nie. To podstawa! Bez niej trudno będzie nam zachować zdrowe ciało i umysł. Nawet stosując się do wszystkich zaleceń dotyczących odżywiania.

Zalecane jest 30-40 minut aktywności fizycznej codziennie, najlepiej umiarkowanej.

Jak mówią eksperci Instytutu Żywności i Żywienia (IŻiŻ): - Od teraz Polacy mogą zadbać o swoje zdrowie jeszcze lepiej niż dotychczas.

"Nowa piramida zdrowego żywienia i aktywności fizycznej" znacznie różni się od swojej poprzedniczki z 2009 r. Choć pewne przesłanki sugerujące zmianę zasad pojawiały się już wcześniej, wszystkie potrzebowały solidnych naukowych podstaw - wyników najnowszych badań, a także rekomendacji uznanych światowych ośrodków eksperckich, by mogły zostać wprowadzone w życie. Dlatego minęło aż siedem lat od ostatniej modyfikacji piramidy.

Największą zmianą w nowej piramidzie w porównaniu z poprzednią wersją jest awans warzyw i owoców na najważniejsze, pierwsze miejsce wśród grup produktów spożywczych zalecanych do spożycia. Wcześniej w podstawie piramidy znajdowały się produkty zbożowe, które teraz zostały przesunięte na drugie miejsce.

- Ostatnie badania wskazują ponad wszelką wątpliwość, że warzywa i owoce powinny być podstawą naszego żywienia. W istotny sposób zmniejszają zachorowalność oraz umieralność na choroby układu krążenia, cukrzycę czy nowotwory - mówi szef IŻiŻ prof. Mirosław Jarosz.

Ekspert podkreśla, że spożywanie zalecanych w piramidzie różnorodnych produktów spożywczych w odpowiednich ilościach i proporcjach oraz codzienna aktywność fizyczna są kluczem do zachowania zdrowia i dobrego samopoczucia. Nowa piramida jest kierowana do "osób zdrowych w celu zachowania dobrego stanu zdrowia", jak piszą eksperci. To oznacza, że w przypadku osób chorych niewykluczone będą modyfikacje proponowanych zaleceń. Zawsze po konsultacji z lekarzem i dietetykiem.

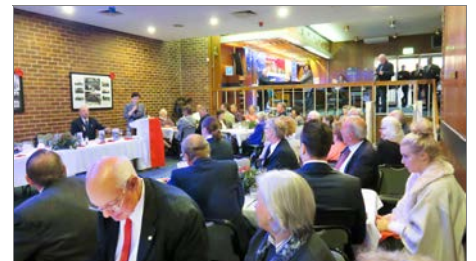
Z drugiej strony w wielu przypadkach zastosowanie zaleceń nowej piramidy może zatrzymać rozwój choroby w jej początkowej fazie. Jest zatem o co walczyć.

Anzac Day 2016 w Hobart, Tasmania - 75. Rocznica "Szczerów Tobruku".

Główne obchody z okazji 75 rocznicy Walk o Tobruk, zostały zorganizowane w stolicy Tasmanii Hobart, w dniu 25. kwietnia 2016 r. Na uroczystość złożenia wieńców i kwiatów pod pomnikiem, a potem na obiad do Klubu Polskiego, zaproszeni zostali m.in. Gubernator Stanu Tasmania Profesor Kate Warner, Konsul Generalny RP Pani Regina Jurkowska, Prezes RSL Stanu Tasmania Pan Robert Dick i Prezes ZK SPK Australia Pan Jan Tkaczyk.

Oficjalne spotkanie poprowadził Dr George Toepfer, a w imieniu "Szczerów Tobruku" przemówienie wygłosił Pan Reg Watson. Pomnik "Tobruk", który znajduje się przed Polskim Klubem w Hobart, został wzniesiony w grudniu 1982 roku. Na mosiężnych tablicach, które znajdują się na pomniku, umieszczone zostały nazwiska 15 żołnierzy tasmańskich i 133 żołnierzy polskich, którzy zginęli pod Tobrukiem i pochowani zostali na cmentarzu wojennym w Tobruku, w Libii.

Anzac Day – Brisbane 2016.

W tym roku grupę polską poprowadził mjr Bernard Zdzisław Skarbek, 95-letni prawdziwy kombatant i bohater walk pod Monte Cassino. Major Bernard Skarbek brał udział w tworzeniu II Polskiego Korpusu pod dowództwem Generała Andersa i jest weteranem walk na Bliskim Wschodzie, w Północnej Afryce i we Włoszech.

Na stałe mieszka w Canberra, ale jest członkiem Koła SPK Nr 8 i pełni również zaszczytną funkcję Rzecznika Prasowego w Zarządzie Krajowym Stowarzyszenia Polskich Kombatantów w Australii.

Majorowi Bernardowi Skarbkowi serdecznie dziękujemy i mamy nadzieję, że w przyszłym roku również stanie na czele naszej grupy i w naszym imieniu, zaszalutuje przed Trybuną Honorową.

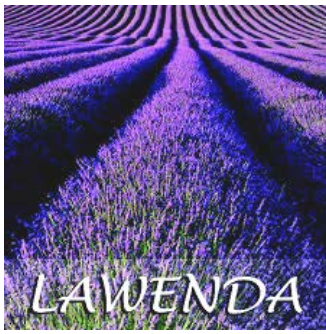

Anzac Day 2016 w Hobart, Tasmania.

W uroczystościach w Hobart m.in. udział wzięli: (od lewej siedzą) przedstawiciel "Szczerów Tobruku" Pan **Władysław Krzysica**, Prezes ZK SPK Australia Pan **Jan Tkaczyk**, Konsul Generalny RP Pani **Regina Jurkowska** i Prezes Koła SPK Nr 7 Pan **Józef Łaszczak**.

"Żołnierska Grochówka" w siedzibie Koła SPK Nr 8 w Capalaba.

Grochówka wszystkim smakowała i w podziękowaniu kucharzom, którzy ją przygotowali, odśpiewano gromkie "Sto lat".

Lawenda – zabija na śmierć lepiej niż antybiotyki.

Lawenda – rodzaj roślin z rodziny jasnotowatych. Obejmuje ponad 40 gatunków. Pochodzą one z obszaru śródziemnomorskiego od Wysp Kanaryjskich po Indie. Wśród najbardziej uniwersalnych olejków zapachowych lawenda jest bardzo skuteczna jako kojąca, uspokajająca i utrzymująca w równowadze ciało i umysł oraz rewitalizację organizmu. Jest używana do masażu, kąpieli czy pod prysznic jako nawilżacz lub parownik oraz jako dodatek do kosmetyków higieny osobistej. Olejek lawendy ma wiele cudownych zastosowań. Jest jednym z najlepszych olejów znanych leczniczych, olejek lawendowy ma chemicznie bardzo skomplikowaną strukturę składającą się z ponad 150 aktywnych składników, co wyjaśnia jego skuteczność w wielu schorzeniach od ukąszenia owadów po reumatyzm.

Nazwa łacińska *Lavandula* oznacza "myć", prawdopodobnie ze swojej historii kiedy używano ją do obmywania ran, jak również do krochmalenia pościeli, do prania i kąpieli. Jest znana jako środek przeciwzapalny, przeciwgrybiczny stosowana jako składnik leków przeciwdepresyjnych, antyseptycznych, antybakteryjnych, rozkurczowych, przeciwbólowych, uspokajających, odtruwających czy hipotensyjnych.

Ostatnie badania potwierdziły skuteczność olejku lawendowego wobec różnych szczepów bakterii i rodzaju grzybów. Kilka odmian badano przez bezpośredni kontakt i wykazały ogromną skuteczność w walce z różnymi bakteriami. Szczególne znaczenie ma badanie przeprowadzone przez naukowców z Wielkiej Brytanii. Okazało się, że olej lawendowy posiada aktywność przeciwbakteryjną konsekwentnie hamując wzrost i wrażliwość na metycylinę *Staphylococcus aureus* (MSSA i MRSA) tzn. gronkowca złocistego opornego na metycylinę. Oporne na metycylinę szczepy gronkowca, będące częstą przyczyną zakażeń wewnątrzszpitalnych stanowią poważny problem nie tylko finansowy dla służby zdrowia. Wykształcony przez drobnoustroje typ oporności oznacza brak wrażliwości na wszystkie antybiotyki z grupy beta-laktamów – w tym penicyliny, cefalosporyny, monobaktamy czy karbapenemy. Szczepy MRSA są jedynymi bakteriami Gram-dodatnimi, na które nie działają karbapenemy.

Medycyna naturalna ma wiele skutecznych metod leczenia w tym olejków eterycznych, takich jak lawenda. Pij herbatę z dodatkiem lawendy drożdży, stosuj ją jako rozcieńczony olejek lawendowy na zainfekowane rany lub oznaki zakażenia grzybami np. paznokcie. Umieścić kroplę (organicznego) olejku pod językiem, aby oczyścić zatłoczone zatoki. Inhalacja przy parze wodnej, aby zabić zarazki i złagodzić dolegliwości układu oddechowego.

Należy zachować ostrożność z olejkami eterycznymi. Unikać kontaktu z oczami i błonami śluzowymi. Trzymać w miejscu niedostępnym dla dzieci i zwierząt. Zawsze tego typu olejki eteryczne przechowywać szczelnie zamknięte w chłodnym, ciemnym miejscu, ponieważ są wrażliwe na ciepło i światło. Można przechowywać najlepiej w ciemnym szkle.

więcej u źródła informacji : <http://www.naturalnews.com>

Lista ofiarodawców na Koło SPK Nr 8 i na "Okólnik":

1. Suchowiecki J & H	\$70.00
2. Wasiel Hilda	\$10.00
3. Stodulny J & T	\$20.00
4. Bacia Jennifer & Suzanne	\$5000.00

SPK Qld is grateful for a donation of \$5000 towards the building extension program made by Jennifer and Suzanne Bacia in memory of their much loved father.

Na prośbę zainteresowanych członków, podajemy numer konta bankowego na który można wpłacać składki członkowskie i donacje na Okólnik.

Account Name: Polish Ex-Servicemen's Association
BSB number: 064-172 Account number: 1010 8726

Prosimy pamiętać aby podać swoje nazwisko i zaznaczyć na co kwota jest przekazywana. Informujemy, że z dniem 31/04/2015 r., nie będą wysyłane dowody wpłaty składek członkowskich, dokonywanych przelewem elektronicznym.

Ogłoszenia

Chętnych do wzięcia udziału w zebraniach Zarządu Koła SPK Nr 8, prosimy o kontakt z Sekretarzem.
Serdecznie zapraszamy!

ZHP Obwód Pomorze i Zarząd Koła SPK Nr 8 serdecznie zaprasza do naszego Klubu SPK, 15. maja 2016 roku, na majowy piknik pod sosnami oraz na obchody uroczystości 50-lecia Harcerskiego Sztandaru.
Pierwsza część obchodów odbędzie się w piątek 6. maja podczas Mszy Świętej na Bowen Hills o godz. 7:30 pm.
Druga część odbędzie się podczas Majówki SPK, 44-54 Holland Cresc Capalaba, o godz. 12.00 pm.

W ramach Majówki będą rozgrywki w siatkówkę, dobre jedzenie i kominek harcerski.
Zapraszamy serdecznie wszystkich, a zwłaszcza osoby, które były lub są związane z Polskim Harcerstwem.

Fantastyczna okazja do spędzenia niedzieli w gronie rodziny i znajomych.
Do zobaczenia na Majówce!

Informujemy, że w niedzielę, 5. czerwca 2016 r., na terenie naszego Koła SPK, odbędzie się piknik z okazji Dnia Dziecka.
Organizatorem pikniku jest Polska Szkoła Sobotnia.

Będzie mnóstwo atrakcji, zabaw i gier dla dzieci oraz rodziców.
Serdecznie zapraszamy.

Zarząd Koła zaprasza na „Biesiadę pod sosnami”,
która odbędzie się w sobotę 29 lipca od godz 18.00 na terenie Koła SPK w Capalaba.

Będą płonąć ogniska przy których będziemy piec kiełbaski i pić grzane wino
oraz śpiewać biesiadne piosenki. Oczywiście nie obędzie się bez tańca na trawie.
Bilet wstępu \$15. W cenie biletu kiełbasa i grzane wino. Serdecznie zapraszamy!

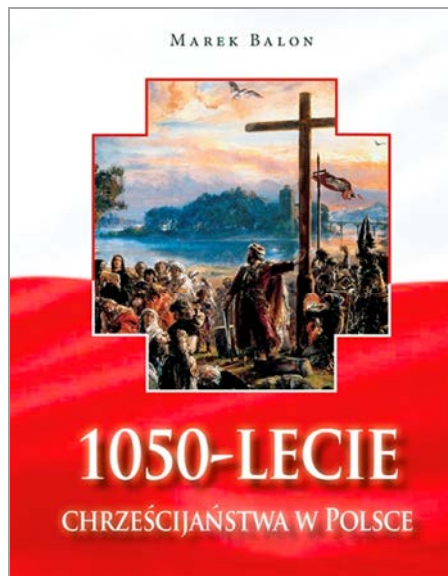
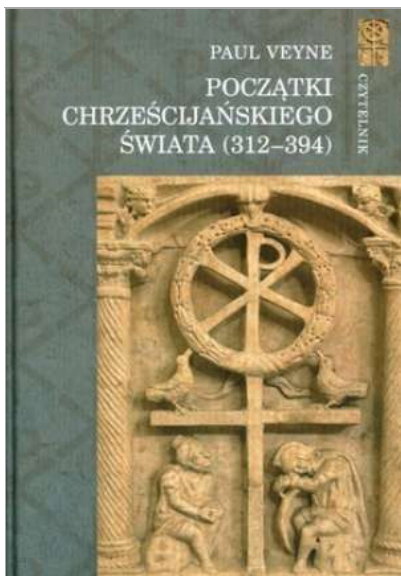

Zarząd Koła SPK Nr 8 w Capalaba informuje, że w dniu 4. września 2016 roku o godz 13:00
w siedzibie koła odbędzie się walne zebranie wyborcze,
na które serdecznie zapraszamy wszystkich członków koła.

Zawiadamiamy członków i sympatyków Koła SPK, że kopie naszego Okólnika są dostępne do wglądu na naszej stronie internetowej <http://www.polish-spk-foundation.org.au>, na którą serdecznie zapraszamy. Po wejściu na naszą witrynę, proszę wybrać dział “News and Newsletters” i potem załadować do swojego komputera wybrane przez siebie wydanie.
W odróżnieniu od drukowanej kopii którą wysyłamy naszym członkom, wszystkie strony Okólnika na naszej witrynie, można obejrzeć w kolorze. Życzymy przyjemnego oglądania!

Redakcja Okólnika serdecznie zaprasza chętnych do współpracy i prosi o nadsyłanie materiałów do druku pocztą elektroniczną na adres: krystyna@jkdesign.com.au lub na dysku CD na adres pocztowy redakcji
PO Box 1211, Capalaba Qld 4157

Rocznicowe obchody rozpoczęły się uroczystościami w Gnieźnie z udziałem Episkopatu Polski. Podczas mszy w katedrze gnieźnieńskiej, w czwartek 14 kwietnia, Episkopat podziękował za chrzest Polski. Po południu biskupi udali się na Ostrów Lednicki na jeziorze Lednica, gdzie w czasach pierwszych Piastów znajdował się jeden z głównych ośrodków obronnych i administracyjnych ówczesnej Polski. Tam, przy palatium Mieszkowym, po raz pierwszy zabrzmiał jubileuszowy dzwon, ogłaszając **1050. rocznicę Chrztu Polski**. Podczas centralnych obchodów jubileuszowych przekazano symboliczne krzyże polskim katedrom. Krucyfiksy wykonane zostały z drewna dębowego – z pozostałości fortyfikacji obronnych z początków państwa polskiego. „To drewno, czarny dąb był świadkiem i chrztu, i początków naszej państwowości” – zwrócił uwagę ks. Waldemar Hanas z komitetu organizacyjnego obchodów w archidiecezji poznańskiej. Niespełna miesiąc po kwietniowych uroczystościach centralnych, 3 maja 2016 r. na Jasnej Górze zostanie ponowiony Akt oddania Polski Matce Bożej, zaś na październik 2016 r. planowana jest jubileuszowa Pielgrzymka Narodowa wiernych z Polski do Rzymu.

Zaprowadzenie chrześcijaństwa, obraz Jana Matejki.